

Víte, že vzteklna může postihnout také koně?

30.09.2026

Víte, že vzteklna může postihnout také koně?

Když se řekne vzteklna, mnoho lidí si představí agresivního psa s pěnou v tlamě, nebo málo plachou lišku na sídlišti u popelnic. Vzteklna však postihuje téměř všechny teplokrevné živočichy. U koní ale klinické

příznaky vypadají úplně jinak a připomínají jiná onemocnění.

- První příznaky často vypadají jako obyčejné kulhání, kolika, potíže s polykáním nebo nejistá chůze / slabost zadních nohou.
- I koně jsou vlivem nákazy velmi agresivní a může dojít k pokousání člověka a ostatních zvířat.
- U koní nemusí být patrné viditelné rány po kousnutí infikovaným zvířetem.
- Od prvních příznaků po úhyn či eutanazii uplynou průměrně jen 4 dny.
- Vakcinace proti vzteklině chrání, ale je nutné dodržovat vakcinační schéma.

I když se u nás vzteklna nevyskytuje (ČR je prostá nákazy od roku 2004) a riziko nakažení je nízké, nezapomínejme, že v dnešní době není problém importovat koně, převážet je na závody a to i do zemí, ve kterých je vzteklna stále aktuální. Dalším potenciálním nebezpečím může být pastevní odchov koní v příhraničních oblastech se zeměmi, ve kterých se vzteklna v posledních letech vyskytla (Slovensko, Německo, Polsko). Doporučujeme se o možnosti vakcinace svých koní informovat u ošetřujícího veterinárního lékaře.

Důsledná prevence, zdravotní prohlídky a v případě cestování koní do zahraničí také vakcinace, nejsou zbytečně vynaložené prostředky.

Lepší je prevence, než následky.

V červnu roku 2003 byl ve Finsku (země prostá vztekliny od roku 1991) zaznamenán případ importované (zanesené) vztekliny u koně. Klisna byla přivezena z Estonska a projevy vztekliny byly úplně jiné, než bychom u jiných druhů zvířat nakažených vzteklinou, očekávali.

Na příjmu hlásili sedmiletou klisnu – majitelé ji přivezli s jasným podezřením na akutní koliku. Kůň byl neklidný, hrabal, neustále si prohlížel břicho a dával najevo silnou bolest.

Veterinární lékaři si všimli neobvyklého příznaku. Kdykoliv se klisně jemně dotkli slabin, reagovala nepřiměřeně ostře. Byla to extrémní citlivost, hyperestézie, jako by jí i lehký dotek kůže způsoboval nesnesitelnou bolest. Protože se ale břišní symptomy zhoršovaly a stav vyžadoval rychlé jednání, padlo rozhodnutí provést diagnostickou laparotomii – chirurgické otevření břišní dutiny.

Když chirurgové prohlédli střeva a břišní orgány, nenašli vůbec nic. Žádné přetočené střevo, žádnou neprůchodnost, žádný zánět. Břišní dutina byla zcela bez patologického nálezu.

Extrémní citlivost se z oblasti slabin rozšířila do obličeje a hlavy – kůň se bál jakéhokoliv doteku kolem očí a nosu. Během několika hodin nastoupila ztráta koordinace, klisna se potácela, srdce a oběhový systém začaly selhávat a končetiny postupně zachvátila paralýza. I přes veškerou intenzivní péči klisna uhynula.

Rozbor mozkové tkáně odhalil typická Negriho tělíčka a potvrdil diagnózu – klisna uhynula v důsledku **vztekliny**.

Onemocnění nezačalo klasickou agresivitou nebo pěnou u huby, ale oklamalo všechny zúčastněné tím, že se maskovalo jako obyčejná kolika – s jediným nenápadným varovným signálem v podobě bolestivě citlivé kůže.

Zdroj:

RHYAN, C. A. a K. L. O'TOOLE. Rabies in a mare presenting with signs of colic and flank hyperesthesia.

